

BARTO

(The Four Bees, deel 2)

Joanna South

Brave New Books

Korte inhoud

Deel 2

Barto

Joanna South

De band, The Four Bees, bestaat uit Brad, Bri, Billy en Barto.

Barto is een kale man met een grote voorkeur van veel vrouwen, liefst onenightstands, maar op een gegeven moment besluit hij dat hij het liefst een lieve vrouw wil ontmoeten, waar hij leuke en mooie dingen mee kan beleven.

Maar de manier waarop is voor hem niet zo duidelijk en ook best lastig om waar te maken. Ook met wie en waar zal hij zijn metgezel voor het leven vinden? De band, Four Bees, neemt veel tijd in beslag en ze mogen een album opnemen bij platenlabel "The Grove". Dat brengt veel spanningen mee, maar ook het besef dat ze best goed zijn, meer dan goed eigenlijk.

Maar blijft er tijd over om het soort vrouw te ontmoeten, die hem met zijn drukke baan bij bouwbedrijf Lowry en de band bij kan houden? Een vraag, die naar verloop van tijd wel beantwoord zal worden, denkt Barto zelf.

1.

Tijdens zijn rondje fitness gaan er allerlei gedachten door Barto's hoofd. Zoals hoe moet het nu met Brad, die het behoorlijk moeilijk heeft na de zelfmoord van Tia Savage. Ook zijn eigen leven houdt hij tegenwoordig onder een loep, want laten we eerlijk zijn, dat is nu ook weer niet om door een ringetje te halen. Zijn veelvuldige onenightstands geven zijn familie geen goede naam. Maar wat nu eenmaal zo is gelopen en eigenlijk niet zo bedoeld is geweest, is lastig achter je te laten. Met zijn band de Four Bees is dat ook wel zeer lastig, er zijn namelijk altijd mooie vrouwen, die wel iets met hem willen of met Billy.

Barto is kaal, maar niet omdat hij te weinig haar heeft, maar meer uit een soort van gemak. Hij hoeft het nu alleen maar af en toe te scheren en kammen hoeft hij nu al helemaal niet meer. Gelukkig hoeft hij zich niet zo frequent het haar te scheren op zijn gezicht. Baardstoppels zijn best interessant en zijn guitig smoelwerk heeft hem dan ook altijd meegezeten. Maar knap kan je Barto eigenlijk ook weer niet noemen, maar zijn mimiek is sterk. Hij kan heel erg goed de indruk wekken dat hij meer vrouwen voor zich kan winnen, dan menig andere man, daardoor ook heeft hij massa vrouwelijk schoon achter zich aan rennen. Billy daarentegen is wel heel knap en doet wel zijn best om zeer overtuigend over te komen bij de vrouwtjes. Misschien moet Barto ook maar eens zijn taalgebruik aanpassen aan het soort vrouw, welke hij zo graag zou willen. Altijd praat Barto alsof hij een indruk wil wekken dat hij meer wil, met wie hij dan ook staat te praten. Hij is ook vaak grof en heeft het bijvoorbeeld altijd over dat hij wil neuken in plaats van de seks hebben of vrijen met iemand van het andere geslacht. Het vrouwvolk dat hij daarmee aantrekt, is nu eenmaal niet het soort waar hij zijn leven mee wil delen.

Als Barto in zijn garage aan zijn drumstel zit, peinst hij over hoe hij de dingen wil gaan aanpakken als Bri Jenkins, de zangeres van de band binnen komt wandelen. Ze omhelzen elkaar en geven een kus op elkaars wang. Zolang Barto al een bijzondere vriendschap met haar broer Brad heeft, is ze vaak in de buurt, vooral na de dood van hun vader, nemen ze de tijd voor elkaar. Ook al omdat hun moeder zich min of meer zich niet bemoeit met haar eigen kinderen. Dat een moeder dat kan doen, snapt Barto echt niet. In het gezin waar hij uitkomt, is dat niet voor te stellen. Zijn eigen moeder is liefdevol, ook naar de vrienden van haar eigen kinderen toe. Geeft ze altijd het gevoel dat ze ertoe doen. Zo bijzonder vindt Barto dat, maar dat is hij

zich pas gaan beseffen sinds hij andere kinderen is gaan leren kennen en daarbij zag dat niet alle moeders zo zijn. Zelf zijn vader laat zien hoeveel hij van zijn kinderen houdt, maar ook naar andere kinderen geeft hij het gevoel dat ze welkom zijn in zijn eigen huis. Met vijf kinderen en een zeer drukke baan als accountant maakt hij veel tijd vrij voor zijn gezin. Ja, Barto heeft het best getroffen met zijn ouders, zussen en broer.

Bri ziet dat Barto ergens over piekert, maar omdat ze Barto hoog heeft zitten, vraagt ze hem er niet naar. Gewoon omdat ze te aardig vindt. Ze vraagt hem wel of hij iets te drinken heeft voor haar, zodat ze alvast haar stem kan los kan gaan maken. Hij pakt voor haar een fles water en zet bij haar ook een glas thee met honing neer, die hij heeft klaargemaakt ondertussen voor haar. Ze bedankt hem hartelijk. Dan stelt Barto de vraag: 'Hoe zit het met de jongens, Bri, al iemand gevonden?'

Ze kijkt hem ongelooflijk aan en met grote ogen van verbazing.

'Mag ik er niet naar vragen?'

Dan schudt ze haar hoofd. 'Uh, jawel, in het eetcafé waar ik werk komt de laatste tijd een jongen, die ik wel leuk vind.'

'Och ja, hoe leuk vind je hem dan wel?'

Daarbij wiebelt hij met zijn wenkbrauwen.

Al lachend zegt ze: 'Heel leuk eigenlijk wel.'

'Dat is goed, maar is hij ook lief voor je?'

'Dat weet ik niet helemaal zeker, maar hij doet niet raar of zo.'

'Wacht hij op je als je naar huis gaat na je werk?'

Barto stelt die vraag alleen maar om te weten te komen of die knul deugd.

'Ja, dat doet hij en dan loopt hij met mij naar huis toe.'

'Dat is mooi, meisje.'

Dan beginnen ze beide te lachen, maar meer kunnen ze niet zeggen, want dan komt Billy binnenlopen.

Het is al ver na zes uur en Brad is er nog steeds niet. Dan begint Barto over Brad tegen Billy en Bri.

'Jongens, wat gaan we aan Brad doen, want zo kan het niet langer.'

Billy beweert dan: 'Hij heeft het moeilijk en kan het denk ik nog steeds niet geloven dat Tia dood is.'

Dan mengt Bri zich in het gesprek. 'Uh, ik probeer hem naar de psycholoog te krijgen, maar volgens mij kan ik niet tot hem doordringen. Weet eigenlijk ook niet of hij haar nu wel of niet bezoekt, ondanks dat ik maar blijf aandringen.'

Billy, die Bri doordringend aankijkt: ‘Je doet wat je kan, maar ik weet ook niet wat ik met hem moet doen om hem uit zijn depressie te krijgen. Kan jij, Bri, met die psycholoog praten of hij daar wel eens een bezoek aflegt?’

‘Dat kan, maar ik weet niet of ze wel antwoord kan geven.’

Dan bemoeit Barto zich er ook mee. ‘Volgens mij mag ze wel vertellen of hij langskomt.’

Bri belooft de jongens om daar eens naar te vragen. Dan proberen ze maar zonder Brad te repeteren.

Bri heeft de dag erna bij de psycholoog nagevraagd of Brad haar bezoekt, maar dan hoort Bri dat hij haar maar één keer heeft bezocht en nadien niet meer. De psychologe vraagt Bri waarom ze die vraag stelt en ze geeft haar gewoon antwoord. Als duidelijk is, dat Brad het zeer zwaar heeft, bespreken ze met elkaar wat de mogelijkheden zijn. Aan het eind van het gesprek spreekt de psychologe bemoedigende woorden tegen Bri. Dan belt Bri met Billy en legt uit wat er besproken is. Dan beweert Billy dat hij eerst even met Barto wil spreken om te kijken of ze elkaar die avond nog even kunnen zien. Maar dan vertelt Bri Billy dat ze die avond moet werken en dat ze maar in het café moeten afspreken, dan kan ze in haar pauze even meebeslissen. In het eetcafé waar Bri werkt, komen ze die avond bij elkaar. Als de jongens binnenkomen, lopen ze meteen naar de bar waar Bri staat te wachten op een bestelling. Één voor één omhelzen ze haar en geven haar een kus op de wang. Bri wijst Billy en Barto waar ze het beste kunnen gaan zitten, zodat Bri hun kan bedienen. Maddy, Bri's beste vriendin, komt hun ook even begroeten. Onder het bedienen ziet Barto dat achter hen een jongen zit, die Bri continue in de gaten houdt. Maar als Bri hun een biertje komt brengen, vraagt Barto haar wie dat is. Bri begint onmiddellijk te blozen en krijgt een rood hoofd.

‘Is dat hem, Bri,’ vraagt Barto dan?

Billy, die dat gesprek gemist had, kijkt vragend hun aan, maar Bri zegt niets en loopt gauw weg.

‘Wat was dat nou, Barto?’

Barto legt uit dat Bri de vorige avond had toegegeven dat er een jongen was, die haar leuk vond. Omdat Billy met zijn rug naar de jongen zit, draait hij zich om om die jongen eens goed te bestuderen.

Als hij zich weer terugdraait, zegt hij: ‘En hoe leuk vindt ze hem dan?’

‘Daar liet ze zich niet over uit.’

Ondertussen kijkt Barto de knul aan met een blik of hij hem weg eens onderhanden wil nemen. Maar de knul laat zich niet uit het veld slaan. Hij kijkt namelijk met een rustige blik terug. Als Bri hem moet bedienen, praten

ze even snel met elkaar. Maar Bri vindt het niet leuk wat hij zegt, want ze draait snel om en gaat naar een ander tafeltje. Barto heeft het gezien en vraagt zich af wat daar gebeurde.

Dan heeft Bri pauze en loopt ze naar hen toe met nog wat biertjes en gaat bij hen zitten aan tafel. Dan vertelt ze wat de psychologe haar heeft verteld. Ze besluiten om Brad met dwang te proberen naar de psychologe te krijgen, want binnenkort moeten er weer concerten gegeven worden, maar ook komt er waarschijnlijk een album aan, dat moet worden opgenomen.

‘Bri, waar had je net ruzie om met die knul die verderop zit?’

Daarbij kijkt Barto haar indringend aan. Eerst wil Bri niets zeggen, omdat het hun niet aangaat, maar omdat ze het beste met haar voor hebben en Brad er niet voor haar kan zijn, geeft ze toch antwoord.

‘Uh, hij vroeg wie jullie waren en waarom jullie mij omhelsde.’

Barto begint spontaan te lachen met een bulderende lach en Billy doet met hem mee.

‘Och, meisje, moest je nu echt onze eer verdedigen?’

Dan steekt Bri haar tong naar hen uit en beginnen ze nog harder te lachen, waardoor Bri zelf ook moet lachen. Er ontsnappen wat tranen, waardoor Billy haar maar eens stevig omhelst en zachtjes sust. Hij zegt enkele vriendelijke woorden in haar oor, waardoor de tranen verdwijnen en ze weer een beetje tot zichzelf kan komen. Na Billy’s omhelzing doet Barto hetzelfde en kust haar weer op haar wang. Dat doet hij expres, zodat de jongen zich nog wat meer kan ergeren aan hem en aan Billy.

‘Dank je jongens, maar ik moet weer aan het werk nu.’

Ze nemen afscheid en Barto loopt met Bri mee naar de bar om af te rekenen. De mannen nemen ook afscheid van Maddy, voordat ze vertrekken. Daarbij laat Billy Maddy weten dat ze maar goed op Bri moet letten en als er iets is, dit aan hen moet doorgeven. Bri staat er nu even alleen voor en dat vinden ze allen niet zo leuk.

Als Barto thuis is, een klein huisje met garage, waar de band heerlijk kan repeteren, gaat hij eerst lekker drummen. Daarna is zijn hoofd lekker leeg en neemt plaats op zijn bank met een biertje. Maar al snel gaat hij naar bed, want morgen moet hij werken. Gelukkig werkt hij maar vier dagen in de week en morgen is de laatste dag van zijn werkweek. Van maandag tot en met donderdag werkt hij bij bouwbedrijf “Lowry”. Hij heeft heeft het daar reuze naar zijn zin en leert veel uit de praktijk. De ploeg, waarmee hij werkt, is gezellig en voelt aan als een soort van familie. Zijn ploegmakers zijn wat ouder dan hij, maar het voelt niet of ze zoveel ouder zijn. Barto is altijd blij als hij iets mag creëren voor de klant, wat niet standaard is. Want vooral ter

plekke maatwerk leveren, heeft zijn voorkeur. Daarom is hij daar ook aangenomen voor zijn vakwerk. Om vijf uur stapt hij, zoals normaal gesproken, uit zijn bed als hij moet werken en na het ontbijt rijdt hij naar het bedrijf om daar mee te rijden met één van zijn ploegmakers naar de werkplek. Vaak moeten er nog materialen worden ingeladen, die ze nodig hebben.

Op de werkplaats moet Barto even bij de baas komen. Op het kantoor aangekomen, klopt hij aan en als hij hoort dat hij binnen mag komen, opent hij de deur. Hij ziet dat zijn baas niet alleen is, maar dat er een man bij hem zit. De baas, meneer Lowry, maant hem aan te gaan zitten. Hij stelt de andere man voor, maar als Barto zijn naam hoort, weet hij even niet waar hij die naam moet plaatsen. Het is Rey Lowry, de zoon van de baas, die langzamerhand de werkzaamheden van zijn vader gaat overnemen. Rey ziet dat Barto aan het denken is.

‘Barto, ik denk dat je mij al kent, want we hebben elkaar al eerder ontmoet.’
‘Eerder?’

‘Ja, bij Tia Savage.’

‘Och ja, jouw vrouw was de beste vriendin van Tia.’

‘Ja, klopt.’

Na een tijdje over Tia gepraat te hebben, gaan ze weer over tot de orde van de dag. Er wordt aan Barto gevraagd of hij hogerop zou willen in het bedrijf.

‘Nou,’ zegt Barto dan: ‘Eigenlijk niet.’

Rey vraagt hem waarom niet.

‘UH, ik zit in een band en we gaan een album opnemen en we krijgen steeds meer concerten te spelen, dus al met al zal het eerder minder dan meer worden, denk ik.’

‘Okay, duidelijk, maar dat is wel heel jammer voor ons.’

Rey kijkt hem daarbij even aan met spijt in zijn blik.

Zijn vader zegt dan: ‘Ja, maar dat wisten we al, Rey, daar heeft Barto nooit over gelogen en is altijd eerlijk geweest daarover.’

‘Toch is het jammer, want Barto levert zeer goed maatwerk af en dat soort opdrachten krijgen we steeds meer. Dat is echt jou aan te rekenen, niemand kan aan jou tippen.’

‘Dank je.’

Barto is zichtbaar aangedaan door de fijne woorden, die Rey uitspreekt over hem.

‘Daarom ook dat ik daarom nooit over heb willen liegen. Dat ik weg zou gaan als de band meer en meer bekendheid kreeg. Ik vond niet dat ik verwachtingen moest scheppen als ik dat helemaal niet wilde. Ook al is het wel heel leuk om dat te horen.’

Barto praat Rey even bij als ze het kantoor uitlopen over Brad, die in zwaar weer zit. Ook Inez heeft het zwaar na het overlijden van haar beste vriendin. Barto doet hen de groeten en wenst hun betere tijden toe.

In het huis waar Barto aan het werk is, is hij nogal in zichzelf gekeerd en als ze een pauze hebben, vraagt zijn maat wat er aan de hand is. Hij vertelt zijn maat over het gesprek met de baas en zijn zoon, maar ook over zijn vriend, die in een zware depressie zit en er maar niet uit lijkt te kunnen komen. Maar snel is de pauze alweer voorbij en moeten ze weer flink aan de gang, want het werk moet op tijd af zijn. Nu is Barto daar niet zo bang voor, maar de rest van de dag blijft Barto stilletjes. Na zijn werkdag is hij blij dat hij naar huis kan, gelukkig weer een repetitieavond. Maar zal Brad er weer eens zijn of moeten ze iemand anders gaan zoeken? Hij weet het niet, maar eigenlijk is Brad niet te vervangen, dan wordt er ook nooit meer hetzelfde. Ze zijn nu eenmaal de beste vrienden sinds ze elkaar kennen van hun lagerschooltijd. Barto besluit om vrijdag bij zijn vriend langs te gaan. Eens kijken hoe Brad erbij zit en of hij misschien wat kan betekenen.

Op vrijdagmorgen gaat Barto zoals bijna elke vrijdag bij zijn ouders langs. Zijn vader zal er niet zijn, want die heeft nog baan voor een paar jaar tot aan zijn pensioen. Zijn mama staat in de keuken de keukenkastjes schoon te maken.

‘Hoi mam.’

‘Hey, jongen, hoe is het nu met je?’

‘Goed, best goed eigenlijk.’

Ze kijkt hem vragend aan: ‘Och ja, hoezo, lieverd?’

‘Mam, ik vertel je niet alles hoor, maar het gaat goed met mij.’

‘Je hoeft echt niet alles te vertellen, want ik hoor genoeg van je broer.’

‘Is dat zo?’

Barto is zeer benieuwd wat Xander over hem verteld heeft aan hun mama.

‘Ja, veel vrouwen en zo!’

Ze zegt alsof dat alles zegt, maar hij weet wel beter. Xander zal best wel eens iets zeggen, maar die weet echt niet dat hij elke nacht weer een andere vrouw in bed had, ook al vermoed hij het één en ander.

‘Maar, mam, uh, kan ik je iets vragen?’

‘Natuurlijk, wat is er?’

‘Het gaat over Brad. Hij heeft een zware depressie, maar na één keer is hij niet meer bij de psycholoog geweest. Weet jij hoe ik hem daarbij kan helpen?’

Daar moet zijn mama even bij nadenken en dan zegt ze.

‘Zal ik eens met Brad gaan praten, lieverd, misschien neemt hij meer aan van een moeder dan van jou?’

‘Is goed, misschien inderdaad wel een goed plan dat jij gaat.’

Ze spreken af om vroeg in de middag samen naar Brad te gaan.

Barto belt aan bij Brad en Brad doet de deur open. Zijn mama, niet echt een verlegen vrouw, omhelst Brad stevig en kust hem meteen op de wang. Ze loopt direct naar de keuken zonder verder iets te zeggen. Barto loopt maar achter zijn mama aan na een klopje op de schouder van Brad te hebben gegeven. In de keuken pakt zijn mama koffiemokken voor allemaal en zet een mok onder het koffiezetapparaat klaar en doet er koffie in. Als alle koffiemokken gevuld zijn, zet ze deze op een dienblad en neemt deze mee naar de woonkamer. Daar is Brad al op de bank gaan zitten en Barto is op een stoel gaan zitten, want hij vermoed dat zijn mama wel naast Brad wil gaan zitten. Zijn mama gaat gelijk maar van start.

‘Hey jongen, hoe is het nu met jou?’

Brad kijkt eerst naar Barto en daarna naar Barto’s moeder, maar reageert in eerste instantie niet.

Maar als zijn moeder nog een keer aandringt, zegt Brad: ‘Het gaat wel, mevrouw Welsh.’

Brad is altijd keurig netjes tegen zijn moeder geweest en zijn moeder heeft dat altijd fijn gevonden. Ze vond Brad altijd al keurig netjes opgevoed door zijn ouders. Dan slaat Barto’s moeder haar arm om Brad heen en vraagt hem het hemd van zijn lijf. Maar langzaam ontvouwt de ernst van de situatie van Brad zich en zijn moeder is zichtbaar aangedaan dat Brad het zo moeilijk heeft.

‘Brad, je moet naar een psycholoog hoor, want dit kan je niet alleen, jongen.’

Brad knikt en zegt dan tegen haar: ‘Ik ga ook wel hoor.’

Dan bemoeit Barto er zich mee.

‘Brad, volgens je psycholoog ben je maar één keer geweest en daarna niet meer.’

‘O.’

Alleen dat korte woordje maakt duidelijk dat Brad al veel te ver is en echt heel echt hulp nodig heeft anders komt hij er nooit meer uit. Zijn mama gaat helpen en dat vindt Barto bijzonder lief van haar. Ze gaat Brad begeleiden naar de psycholoog.

2.

Later op die vrijdag gaat Barto nog even naar fitness, want hij wil zijn hoofd even helemaal leeg maken met wat power cardio. Na een half uur komt er een vrouw naast hem staan en bewondert de spieren in zijn armen. Maar als Barto haar aankijkt, ziet hij een behoorlijk leeghoofdige meisje, niet eens een vrouw. Ze lijkt hem heel erg jong, eigenlijk veel te jong om ook maar iets mee te kunnen beginnen. Gewoon zijn eigen programma volgend, kijkt hij haar niet meer aan en spreekt al helemaal niet tegen haar, maar dan wil ze weten wanneer ze weer gaan optreden met zijn band de Four Bees. Maar dat weet Barto niet eens, want het volgende concert hangt af van Brad of hij kan meespelen. Dus beweert hij dan ook dat hij dat niet weet. Hij zegt dat nogal kortaf en gaat gewoon weer door met fitness. Dan komt er een fitness coach bij hem staan en bekijkt wat hij aan het doen is. Barto wil graag gewicht gaan heffen en heeft daarom iemand nodig die hem daarbij helpt. Als hij het de fitness coach vraagt, zegt die direct toe om hem bij te staan. Na vijftien minuten staan er best aardig wat mensen om hem heen. Barto lift namelijk een behoorlijk aantal kilo's en het gaat hem heel goed af. Die aandacht vindt Barto wel heel erg leuk en geniet van het commentaar. Na ongeveer vijftien minuten is hij klaar met zijn programma en dan wordt er enthousiast geklapt. Hij buigt zich voorover alsof hij een koning is en loopt daarna door naar de kleedruimte voor de heren.

Na de fitness is Barto er helemaal klaar voor om eens de kroeg in te gaan. Maar dan gaat zijn telefoon. Het is Bri, die vraagt of hij die dag nog bij Brad is geweest. Barto vertelt het verhaal van die middag en dat zijn moeder Brad gaat helpen met naar de psycholoog gaan. Bri is zo opgetogen dat Brad geholpen gaat worden en wil graag Barto's moeder gaan bedanken en vraagt Barto om haar telefoonnummer. Barto geeft haar het telefoonnummer en ze nemen daarna afscheid van elkaar zonder verdere meldingen van vriendjes van Bri's kant. Eigenlijk wilde Barto wel eens weten of dat vriendje van Bri nog veel stampeit heeft gemaakt, nadat Barto en Billy het eetcafé hebben verlaten, maar toch doet hij het niet. Hij heeft die avond met Billy afgesproken naar de kroeg te gaan en ze zullen elkaar daar wel zien, zo rond negen uur. Barto gaat daarom eerst maar eens wat eten klaarmaken en daarna douchen.

Het is al kwart over negen die avond als Barto in de kroeg verschijnt, maar hij ziet Billy nergens en neemt daarom maar plaats aan de bar. Helemaal aan het eind staan een paar krukken en hij houdt er één bezet totdat Billy er

is. Dan ziet hij Billy van de toiletten vandaan komen en zwaait met zijn linkerarm. Als Billy hem spot loopt hij regelrecht naar Barto zonder iemand verder aan te spreken, ondanks dat er enkele dames hem willen aanhouden. Als Billy op de kruk is gaan zitten, begint hij direct met Barto te praten. Barto gebaart naar de barvrouw dat hij twee biertjes wil en als hij een biertje voor zich heeft staan, doet hij zich er goed aan, de zoals altijd met de heerlijke eerste slok. Hij geniet altijd enorm van die eerste slok, telkens weer. Zoveel alcohol drinkt Barto niet, hij kan heel goed maathouden en vindt het nooit een probleem om de bob te moeten zijn. Drank kan hij heel makkelijk laten staan, veel van zijn vrienden kunnen dat niet, maar zijn vader heeft altijd voorgehouden dat je een verantwoordelijkheid hebt te nemen als je alcohol tot je neemt. Een goede vriend van zijn vader is eraan onderdoor gegaan en heeft tevens veel verdriet veroorzaakt onder zijn gezinsleden en het huwelijk is daardoor dan ook vroegtijdig ontbonden. Vorige jaar is de man overleden aan leverfalen, dat had hij helemaal aan zichzelf te wijten volgens zijn vader, die ondanks dat nog steeds zijn goede vriend mist.

‘Billy, ik ben vanmiddag bij Brad geweest met mijn moeder.’

‘Och, ja, hoezo?’

‘Nou’, zegt hij: ‘Omdat ik dacht het misschien handig was om een moeder mee te nemen. Die, zo dacht ik, iets meer overwicht zou hebben.’

‘Was Brad daar blij mee?’

‘Bill, volgens mij is hij de weg echt kwijt en wist niet een dat hij afspraken had gemist bij de psycholoog.’

‘Oef, dat is niet mis dan.’

‘Nee, dat is zeker niet mis, maar het goede is dat mijn moeder Brad gaat helpen om naar de psycholoog te gaan.’

‘Wat heb jij toch een lieve moeder!’

‘Ja, die heb ik zeker, maar vlak jouw moeder niet uit, die is ook gewoon zo’n soort moeder net als de mijne.’

Daar geeft Billy hem gelijk in. Dan is het een tijdje stil tussen de mannen, terwijl ze in hun zichzelf Brad zitten te overdenken.

‘Bart?’

‘Ja, was is er?’

‘Uh, moeten we Rico ook niet even informeren hoe het met Brad is. Ik weet eigenlijk helemaal niet of hij überhaupt contact heeft met Brad.’

‘Misschien is het beter als we hem wel inschakelen. Want zoals ik Brad vandaag gezien heb, kan hij echt niet optreden.’

En weer zijn de mannen in gedachten en is het stil tussen de twee.

Dan opeens verschijnen er twee vrouwen, die belangstelling hebben voor allebei. Één van die vrouwen doet meteen een voorstel, maar zowel Billy als Barto zijn niet geïnteresseerd. De vrouwen druipen af, maar voordat de mannen er ook maar iets over konden zeggen, staan de volgende twee vrouwen achter hun met weer dezelfde soort vraag. Beide mannen schudden hun hoofd en dan vragen de vrouwen of er misschien belangstelling is voor een andere opstelling, zoals een trio of met zijn vieren. Barto trekt meteen een gezicht alsof hij een zure appel moet doorslikken. Billy ziet dat en lacht en dan zeggen ze allebei weer nee. Dan beweert Barto dat hij helemaal klaar is met dat soort vrouwen en dat hij wel eens een lieve en oprechte vrouw zou willen. Billy beaamt dat hij dat ook wil en dat zo'n soort levenswijze niet meer bij hem hoort. Barto knikt bevestigend naar hem. Aan de barvrouw laat Billy weten dat ze nog een rondje met bier willen. Als er nog meer vrouwen zich melden alsof ze dekhengsten zijn, is Barto er wel klaar mee en begint het behoorlijk irritant te vinden, maar ook Billy irriteert zich aan die vrouwen. Dan besluiten ze toch maar om te vertrekken. Buiten nemen ze afscheid en gaan ze ieder hun eigen huis opzoeken.

Zaterdag is Barto boodschappen aan het doen als zijn telefoon gaat. Het is Rico, die even wil weten hoe het met hem gaat. Rico is hun manager van de band. Dan begint Barto over Brad en vraagt aan Rico of hij contact heeft met Brad, maar het blijkt dat als Rico hem belt hij zijn telefoon niet opneemt. Rico heeft al diverse keren de voicemail ingesproken, maar Brad belt maar niet terug, daarom dat Rico Barto maar eens ging bellen. Barto vertelt Rico hoe het met Brad gaat en dat zijn moeder Brad gaat helpen om naar de psycholoog te gaan. Misschien dat zijn moeder bij de psycholoog meer te horen krijgt dan hunzelf, want ja, ze zijn maar vrienden en Bri kan niet elke keer op haar broer passen. Ze heeft zo haar werk en haar opleiding, daar is ze wel bijna klaar mee, maar ze moet nog wel een aantal maanden. Barto belooft Rico in te lichten, zodra hij meer weet, zodat Rico verder kan met "The Groove", het platenlabel, die een album met hen wil opnemen, maar dat kan niet zonder Brad. Hij is de man van de songs, hij schrijft de teksten en vaak ook de eerste opzet met de melodieën. Zonder Brad geen band. Four Bees heeft Brad nodig!

Dan bij de kassa is het druk en moet Barto best lang wachten vindt hij. Achter hem staat een mooie vrouw, al net zo ongeduldig als Barto. Ze staat te foeteren en als Barto haar aankijkt, verschiet ze van kleur en verontschuldigt zich.

‘Geen probleem, hoor, ik voel hetzelfde, maar ik zeg het alleen niet hardop.’
Onderwijl dat Barto het uitspreekt, begint hij te lachen en al snel lachen ze samen. Dan geeft ze hem een hand, die Barto aanneemt.

‘Hoi, ik ben Mari.’

‘Hoi, ik ben Barto.’

Barto besluit net als zij niet zijn achternaam te zeggen. Dan eindelijk is Barto aan de beurt om zijn boodschappen op de band neer te leggen en te gaan afrekenen. Voordat hij wegloopt, zegt hij haar nog even gedag en loopt naar zijn auto toe. Maar hij heeft net zijn boodschappen achter in de auto neergelegd of Mari verschijnt naast hem. Haar auto blijkt naast de zijne te staan. Hij lacht nog even naar haar en dan stelt ze hem een vraag.

‘Zou je met mij een kop koffie willen drinken?’

‘Willen misschien wel, maar ik een andere afspraak.’

‘O, okay, dan is het jammer.’

Hij knikt naar haar en zegt nogmaals gedag, dan stapt hij in zijn auto en rijdt weg. Eigenlijk heeft hij helemaal geen afspraak, maar wil hij gewoon lekker gaan sporten. In de sportschool gaat hij eerst op de fiets en na een half uur vindt hij het genoeg. Hij drukt met zijn benen een behoorlijk gewicht weg en voelt zijn spieren in zijn benen behoorlijk trillen. Als er een fitness coach hem ziet, komt deze aanlopen en Barto vraagt hem hem bij te staan met gewichtheffen. Telkens weer heeft Barto veel mensen, die hem bekijken als hij gewicht aan het heffen is. Gelukkig staan er dit keer veel mannen te kijken en maar een paar vrouwen. Dat vindt Barto veel prettiger, dat er maar weinig vrouwen kijken. Maar bij die vrouwen zijn er wel weer enkele, die zullen aanhouden om hem te mogen aanraken. Daar past hij echt wel voor, voor dat soort vrouwen dan. Altijd werkte hij zich daarmee in de problemen en omdat hij dat niet meer wil, heeft hij zich daarvan gedistancieerd. Als hij wegloopt naar de kleedruimtes komt er gelukkig geen enkel vrouw hem achterna. Als hij zich aangekleed heeft, gaat hij even aan de bar zitten om een fles water te drinken. Naast hem gaat een knul zitten, die volgens Barto nog geen achttien jaar is. De jongen begint hem allerlei vragen te stellen over zijn workout. Het is best een aangenaam gesprek en Barto vermaakt zich heel erg goed. Als de coach, die hem net begeleid heeft bij het gewichtheffen naast hem komt staan, ontstaat er een prima gesprek over zijn spieren en het opbouwen ervan. Na pas een uur vertrekt hij naar huis toe.

Op zondagmorgen gaat Barto vaak bij zijn ouders langs. Als hij binnenloopt, hij is weer eens de laatste, want de rest van de familie zit al aan de koffie. Zijn drie zussen en broer zijn er met hun gezinnen en zijn vader zit met één

van zijn kleinkinderen op schoot. Maar als de kinderen Barto in de gaten hebben, springen de meeste op en rennen meteen naar hem toe en hij vangt ze in zijn armen.

‘Hallo allemaal.’

Zijn moeder komt net binnen met een kop koffie en zet deze bij de enige stoel, die nog vrij is.

‘Dank je mam,’ zegt hij tegen haar, terwijl hij bezig met enkele neefjes, die met hem willen spelen. Vooral willen ze boven zijn hoofd getild worden, maar de allerkleinste willen rondgedraaid worden. Nu is er niet zoveel ruimte, dus dat doet Barto dan ook maar niet, misschien straks buiten. Hij drinkt eerst zijn koffie en praat gezellig mee met zijn zussen, die het hebben over sterk zijn en veel ballen in de lucht houden.

‘Tegenwoordig wordt ervan je verwacht dat alles maar aan moet kunnen en ook zonder zeuren over je laten heenkomen.’

Dit zegt zijn oudste zus Suze, ze is vierendertig jaar en al vijf jaar getrouwd. Ze heeft buiten haar gezin ook nog een eigen zaak in online woonaccessoires. Haar eigen zaak loopt goed, maar het is veel werk. Ze heeft gelukkig wel hulp, want alleen is dat niet te doen. Haar man Rob heeft een goede baan als accountmanager. Barto ziet duidelijk dat die twee heel gelukkig met elkaar zijn, want Rob houdt vaak haar hand vast en kust haar gewoon op haar mond en het maakt hem niet uit wie dit ziet. Barto vindt het zeer gemakkelijk en zou graag met een vrouw ook zo’n soort relatie willen hebben. Maar de relatie van zijn ouders is al net zo en dat voelt elke keer weer bijzonder. Alleen zijn zus Tara heeft geen relatie meer, haar huwelijk is helaas gestrand, maar Barto mocht die vent van haar toch eigenlijk al vanaf het begin niet. Hij was autoritair en zijn wil was wet en hij regelde het gezin wel even. Tara mocht niet eens werken, want hij verdiende meer dan genoeg. Wat Tara dan moest doen de hele dag was niet wat Tara voor ogen had. Gelukkig is ze bij die vent weg en ondertussen ook al gescheiden.

Als zijn neefjes en nichtjes aan Barto vragen met hun te spelen, zegt hij tegen hun: ‘Doe je jas maar aan, dan gaan we buiten spelen.’

Met veel gejoel en geschreeuw lopen ze naar de achtertuin. Daar draait hij met de jongste lekker rond zijn as. Er wordt luidruchtig gelachen, ook door Barto zelf, die hier heel erg naar zijn zin heeft. Kinderen zijn leuk en eens zal hij zelf ook zijn eigen kinderen willen krijgen samen met een vrouw, die het waard is om mee te leven en een gezin te stichten. Veel jonge mensen vinden dat misschien ouderwets, maar hij ziet duidelijk dat het voor veel mensen rond zijn eigen ouders het beste schijnt te werken. Dan komt ook zijn papa buiten en doet vrolijk mee en pakt al gauw een bal uit de schuur en met zijn allen schoppen ze lekker tegen de bal aan zonder eigenlijk de

normale regels van het voetbal. Door de uitbundige stemming komt ook zijn zwager Rob meespelen. Maar dan gaat de deur open en roept Barto's mama hun binnen voor het eten. Eenmaal krap zittend aan tafel, die niet groot genoeg is voor hun allen, wordt er gezellig en aangenaam gebabbeld. En weer zit Barto te denken aan een vrouw met wie hij dit wel wil delen. Zijn gedachten draaien tegenwoordig veel om relatie en kinderen krijgen. Het lijkt maar niet te willen stoppen, die gedachten en verlangens. Zijn mama ziet haar zoon duidelijk in zijn eigen wereld ronddraaien. Als ze na het eten in de keuken staan, knijpt ze hem even in zijn arm en geeft hem een kus op de wang. Hij lacht naar haar en kust haar terug. Ze stuurt iedereen de keuken uit behalve Barto. En als ze samen staan af te wassen is er een aangename stilte tussen hun twee.

‘Lieverd, kan ik ergens meehelpen?’

Ze stelt deze vraag zachtjes en alleen voor zijn oren bestemd. Barto kijkt haar eerst een poosje aan.

‘Mam, ik denk het niet,’ zegt hij met een aarzeling in zijn stem.

Ze kijkt hem vragend aan. ‘Je kan toch geen leuke en lieve vrouw voor mij zoeken, dat doe ik denk ik ook wel liever zelf, als ik er maar eens één tegen kom.’

‘Is dat het probleem, een vrouw tegen komen?’

‘Ja, best wel, ik weet dat ik er wel goed uitzie, maar dat trekt ook een heel andere soort vrouw aan, waar ik niet naar op zoek ben.’

‘Gelukkig maar,’ beweert dan zijn mama.

Ze lachen samen elkaar aankijkend.

‘Het komt vast wel goed, op een moment als je er niet op bedacht ben, gebeurt het vast.’

Barto knikt naar zijn moeder en omhelst haar stevig. Dan loopt zijn papa binnen en neemt zijn mama van hem over in een omhelzing. Thuis zijn ze eigenlijk dat ze elkaar veel aanraken en genegenheid tonen. Barto vindt dat een zorgzaam bad van affectie.

Later die avond als Barto afscheid neemt van zijn ouders, zussen en zwagers en hun kinderen, vraagt hij zijn moeder nog even wanneer de volgende afspraak is met de psycholoog en Brad. De afspraken zijn op elke dinsdag en donderdag voor voorlopig de eerste paar weken. Ze spreken af dat zijn moeder hem laat weten hoe het gaat en wat ze elke keer van Brad vindt. Zijn vader neemt hem nog even apart en vraagt naar de band en wat ze nu precies verder doen met Brad en het album.

‘Papa, dat weten we nu even niet, maar onze manager Rico weet van alles af, daarom ook dat we proberen zoveel mogelijk Brad te helpen met van alles.’

Zijn zus kan je dit niet helemaal alleen laten opknappen, die zal graag haar opleiding af willen maken.'

'Natuurlijk, jongen, natuurlijk, geen probleem, maar jullie komen niet in de knoop nu?'

'Nee, nu nog niet, maar over een maand moet Brad er eigenlijk wel klaar mee moeten zijn om songs, die hij al geschreven heeft te kunnen opnemen. Maar ook nieuwe songs moet hij gaan schrijven.'

'Dan is het fijn dat je mama hebt kunnen vragen om te helpen.'

'Daar zijn we allemaal dankbaar voor, vooral Bri, want die kan nergens heen met haar vragen.'

'Zekers, het is goed om haar zoveel mogelijk bij te staan.'

Barto is zijn papa ook dankbaar dat hij hem een goed gevoel geeft over zijn acties.

'En hoe is het met vriendinnetjes, jongen?'

'Uh, papa, uh, niet zo eigenlijk, omdat ik heb besloten voor een leuke en lieve vrouw te gaan, maar daar zijn er niet veel van.'

'Dat komt wel goed, jongen, opeens staat ze voor je neus en dan weet je het ook meteen.'

'Dat zei mama ook al, papa.'

'Ik heb een verstandige en begrijpende vrouw getrouwd, dat hoop ik ook voor jou, jongen.'